COLABORACIÓNS páxinas 4 e 5 COMPLEMENTARIAS páxinas 6 a 9 ESGOLARES páxinas 10 a 20 PIBLIOTTECA
páxinas 20 e 21

páxina 23

INVESTIGAMOS

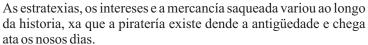
QUE SABES... DOS PIRATAS

5ºA

A PIRATERÍA

Apiratería é unha pràctica de saqueo organizado marítimo. Poderiamos falar de dous tipos de estratexias: as militares e as legais.

Unha estratexia legal é facerse corsario porque dábanlles unha "patente de corso", é dicir, licencia para roubar e saquear que era entregado por un rei/raíña ou outro gobernanante.

Algúns corsarios son: Sir Francis Drake, William Kid...

Unha estratexia militar era atacar barcos mercantes, comerciar con escrav@s, capturar persoas importantes e pedir diñeiro por elas e, tamén, torturar a inimigos para que dixeran o que querían saber. Os vikingos atacaban xuntos e a vez. As veces cambiaban a bandeira pola do barco que querian abordar.

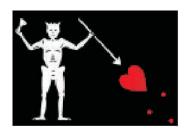
Na actualidade, os países que albergan máis piratas son: Somalia, Indonesia e Malasia. Os ataques fanse con apoio do GPS e armamento moderno.

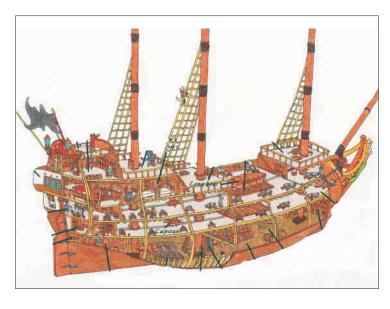

OS BARCOS PIRATAS

Os barcos piratas eran unha auténtica casa flotante. A tripulación compuñase duns cen homes.

O barco pirata debía ser lixeiro, rápido e fácil de maniobrar para poder lanzarse á persecución do barco elexido e, tamén, poder escapar do que lle poidera dar caza a el.

Houbo piratas que empezaron cun pequeno bote, pero co tempo algúns chegaron a ter toda unha flota.

O barco preferido dos piratas era o "Galeón". Podía transportar a mais de douscentos homes. Estaba equipado con potentes cañóns que disparaban balas de ferro (algunhas de máis de vinte kilos).

Os elementos dun barco pirata son:

Cañóns (máis de sesenta), Popa, Proa, Estribor, Babor, Timón, Timone, Mástil, Ancla, Foque, Cofa, Bote de salvamento.

A TRIPULACIÓN ESTABA FORMADA POR

CAPITÁN. Era o xefe dos piratas e, a miúdo, o máis malvado. Escollíano os membros da tripulación.

MESTRE ARTILLEIRO. Éra o encargado de apuntar, cebar o canón e disparar. ¡FOGO!

TONELEIROS. Reparaban os barriles, onde se almaceaban as municións e os víveres.

INTENDENTE. Ocupábase de castigar, das provisións, repartir o botín e pagar á tripulación.

PILOTO. Era un mariñeiro experimentado que dirixía o rumbo do barco.

POEMA

Se es un pirata salta pola táboa sen unha pata e caerás na auga. Os piratas Co seu barco queren sacos de nome "Caco" e longas capas cruzan os mares para meter os cartos. sen ningún reparo.

páxinas 10 a 20

páxina 23

A VIDA A BORDO

No barco, o capitán comía e durmía no seu camarote. Alí tomabánse as decisións importantes e gardabánse as cartas de navegación.

A tripulación durmía en hamacas na bodega do barco. Tamén comían nunha mesa suxeita con cordas. O cociñeiro preparaba a comida nunha cociña alexada da madeira do barco e feita con ladrillos para evitar incendios.

O camarote do contramestre estaba ao carón do camarote do capitán.

páxinas 4 e 5

Os piratas desobedientes recibían castigos terribles, como latigazos no lombo.

Cando as velas e as bandeiras rompíanse había que coselas. Todos os días fregaban a cuberta con vinagre. Os piratas entrenábanse para a loita.

Para entreterse, os piratas xogaban aos dados. Os que non respectaban o código de honor eran abandoados nunha illa deserta.

Os piratas non respectaban a lei. Só obedecían o seu propio código de honor.

Estaba prohibido: Traicionar aos amigos. Fuxir. Xogar co diñeiro. Deixarse encendida unha candea. Pelaxarse entre eles.

PIRATAS FAMOSOS

BARBANEGRA (1680-1718)

O seu nome real era Edward Teach. Para atemorizar aos seus inimigos, colocábase mechas acendidas debaixo do sombreiro.

HENRY MORGAN (1635-1688).

Bucaneiro que estivo ao servizo do rei de Inglaterra. Amasou unha gran fortuna no Caribe. A miúdo asaltaba por sorpresa- as plazas fortes españolas situadas na costa. Morgan

foi elevado á categoría de noble e foi nombrado gobernador de Jamaica.

WILIAM KIDD (1645-1701)

Pola orde do goberno inglés, enrolouse como capitán nun barco pirata.

Sen embargo non tivo sorte e el mesmo foi condeado a forca por piratería.

MARY READ, ANNE BONNY e **JOHN RACKAM (1720)**

As mulleres vestíanse de homes e foron unhas piratas do máis ousadas. A bordo do buque de John Rackham, sembraron o terror no Caribe. Rackham e os seus homes foron aforcados, mentres que as mulleres desapareceron sen deixar rastro.

CORSARIOS, PIRATAS E BUCANEIROS.

Os corsarios, como Francis Drake navegaban en embarcacións de propiedade privada cuia tripulación contaba cunha autorización legalpara abordar os navíos inimigos españois. En cambio Bartholomew Roberts, apresaba navíos de maneira ilegal tanto en tempos de guerra como de paz.

BARCOS **DA ÉPOCA DOS** PIRATAS

CORBETA:

Nave pequena e rápida dun só pau, de 50 a 60 pés de eslora.

FRAGATA:

Buque forte de tres paus cunha lonxitude aproximada de 100 pés. Pode resistir grandes oleaxes e fortes ventos.

EAST INDIAMAN:

O maior dos buques mercantes (máis de 150 pés). Transportaba sedas, especias, porcelana e xoias.

BERGANTÍN:

Buque de dous paus, rápido e seguro. Utilizábase para transportar marfil, ouro e escravos africáns.

NAVÍO DE GUERRA:

Barco de tres paus con dous ou tres cubertas equipado con canóns.

FRAGATA DE REMOS: Moi similar á fragata co engadido de cuarenta e seis remos.

VESTIMENTA PIRATA

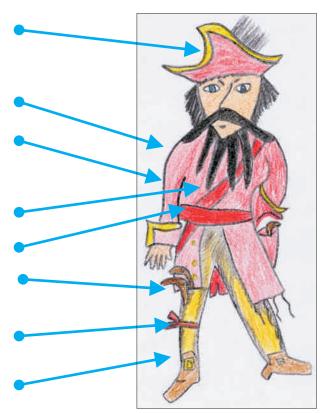
Os capitáns piratas presumidos solían lucir panos de seda ou de muselina. Moitos piratas levaban largas chaquetas con botóns, escuras e folgadas. A miúdo levaban un faixa ancho de seda arredor da cintura. Ían descalzos, dado que os zapatos de pel esvaraban na cuberta. O capitán adoitaba lucir caras e vistosas vestimentas de seda ou veludo. Cinguíanse un gorro negro ou un pano na cabeza. Levaban un gran cinto para enfundar as pistolas.

Os piratas do século XVIII levaban camisas de manga orland, pantalóns abouxados, botas de coiro ata a metade da coxa ou ata o xeonllo, chaleco de coiro ou de pel, chaqueta larga con abotoadura dobre cruzada, pano da cabeza e sombreiro tricorne de á ancha con ou sen pluma. Ben, iso os capitáns ou os que tiñan prata; os que non, levaban calzón de manta, sandalias, pano da cabeza e, as veces, camisa. A vestimenta dos piratas tiña que ser resistente e práctica, así que, como a maior parte dos mariños do século XVII e comezos do XVIII. Levaban chaquetas cortas por enriba dos nocellos, calcetíns de la e bufandas de punto, sombreiros tricornes ou gorras de la con orelleiras.

- Sombreiro tricorne de feltro cunha pluma vistosa
- Vestido coa moda máis elegante da súa época. Este capitán pirata de finais do século XVII combina o estilo e a ousadía en cada liña.
- Casaca de groso veludo con reberetes de ouro para impresionar aos inimigos, probablemente roubada dun rico navío mercante.
- ☐ Bandoleira con varios xogos de pistolas preparadas e cargadas.
- Faixa orlada e colorido que podería albergar varías dagas.
- ☐ Pantalóns resistentes de media perna cinguidos con ligueiros de cor.
- Medias de la que poderían ser cambiadas rapidamente si se humedecían.
- ☐ Zapatos de fibela.

A COMIDA DOS PIRATAS

A comida era un dos máis grandes problemas dos piratas. Alimentábanse de galletas, carne salgada, pasas, figos, queixos, tartarugas, atún e ovos de galiña.

- ► As galletas chamábanse tachelas pola súa dureza. Nelas anidaban uns bichos chamados gorgollos. Golpeábanas contra a parede para que caeran os bichos ao chan, ou simplemente comíanas ás escuras.
- ▶ O carne salgábana para conservala. O malo é que costaba moito desalgala e causaba moita sede.
- As pasas, os figos e o queixo non ocasionaban moitos problemas, excepto que pudríanse e provocaban dor de estómago ao comelas pochas.

Os piratas do Caribe alimentábanse de tartarugas e os seus ovos, que abundaban neses mares ao igual que o atún. Levaban galiñas porque producían ovos, que eran un alimento constante. Ademáis, en caso de fame, matábanas e comíanas.

Os mariñeiros que tiñan o escorbuto, unha efermidade moi común nos piratas, comían limas ata fartarse xa que lles axudaban a recuperarse. Nas épocas de moitísima fame chegaban a comer ratas e coiro... Puaf, que asco!

PIRATAS DO SÉCUIO XXI

A piratería é unha práctica de saqueo organizado e de bandolerismo marítimo.

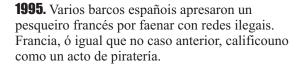
Unha embarcación ataca a outra en augas internacionais ou en lugares non sometidos á xurisdicción de ningún Estado para roubar a súa carga, esixir un rescate pol@s pasaxeir@s e -moitas veces- apoderarse da nave.

- ► No século XX está concentrada en reductos do Terceiro Mundo.
- ► No século XXI, os piratas empregan nos seus ataques a tecnoloxía máis moderna: radios, radares a GPS... A súa zona de actuación segue sendo as mesmas que no século XX:

1994. Canadá e España mantiveron a guerra do fletán. A marina de guerra canadiense atrapou e remolcou a un do seus portos a un pesqueiro español cando faenaba en augas internacionais. O goberno canadiense acusou aos pescadores españois de expoliar o caladeiro de fletán negro. España

considerou este apresamento como un acto de piratería e enviou un patrulleiro da Armada.

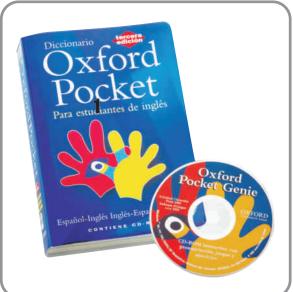

2008. Piratas somalíes capturaron, no océano Indico, o buque petroleiro máis grande xamáis secuestrado: Sirius Star (transportaba dous millóns de barrís de petróleo a Estados Unidos)

2009. O atuneiro conxeador español Alakrana, conseguíu eludir un intento de secuestro. Un mes despois foi secuestrado polos piratas cando faenaba lexos da zona protexida, pero dentro da zona de seguridade en augas internacionais. Tras 47 días de secuestro, o Alakrana foi liberado tralo pago dun rescate de 4 millóns de dólares.

A piratería levou á Quinta Flota dos Estados Unidos a anunciar a creación dunha forza marítima multinacional: CTF – 151. Participan vinte países e operan polo Golfo de Adén, o Mar Rojo, o Océano Indico e o Mar Arábigo. Japón, pola súa banda, e outras nacións da zona realizan maniobras para entrenar as súas forzas na loita contra a piratería e o rescate de embarcacións. Tamén, a piratería aérea toma protagonismo.

coa cultura galega

